

รูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

Model of Teaching Management in Industrial Technology Faculty

under Rajabhat University

กิตติศักดิ์ สมุทรารักษ์ (Kittisak Samuttharak)

สาขาวิชามาตรวิทยาและระบบคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อีเมลผู้แต่งหลัก : kittisak119@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสร้างกรอบแนวคิดขั้นต้น ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ วิธีการ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยต่าง ๆ ขั้นที่ 2 ยกร่างรูปแบบโดยใช้ข้อมูลการศึกษาในขั้นที่ 1 มาร่างรูปแบบแล้วนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนนี้ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ จำนวน 17 คน และขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสอบถามสำหรับเทคนิคเดลฟาย จำนวน 1 ชุด 2) แบบสอบถามสำหรับตรวจสอบรูปแบบจำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

ผลวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการ การประเมินหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ ได้แก่ การสรรหาอาจารย์ การกำหนดภารกิจของอาจารย์ การประเมินผลการปฏิบัติงานอาจารย์และการพัฒนาอาจารย์ 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การทำแผนการสอน การจัดทำประมวลการสอน การจัดตารางสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน วิธีการสอน และการสอนซ่อมเสริม 4) ด้านนักศึกษา ได้แก่ การคัดเลือกนักศึกษา การพัฒนาโดยนักศึกษามีส่วนร่วม และการกำหนดคุณลักษณะ 5) ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพจริง 6) ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องสมุด อุปกรณ์การสอน สนามกีฬาและห้องพยาบาล

คำสำคัญ : รูปแบบ การบริหารการ การสอน เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The research aims to create model of teaching management in Industrial Technology Faculty under Rajabhat University. The research divided into 3 parts. They are 1) creating conceptual framework, 2) drafting model, and 3, checking the appropriate model. Part one, creating conceptual framework by studying of the concept, theory, principle, method about the studying from the document, textbook, article and other researches. Part two, drafting model by applying data gained from part one, then draft model and ask opinions from the experts by employing a Delphi Technique questionnaire. The 17 experts are the professionals, executives and instructors. Lastly, part three, checking the appropriate model by asking the opinions from 148 executives and instructors in Industrial Technology Faculty under Rajabhat University. The research instruments are 1) Delphi Technique questionnaire, 2) checking model questionnaire. To analyze data, the researcher employed percentage, average, standard deviation, median and quartile deviation.

The research revealed that the model of teaching management in Industrial Technology Faculty Under Rajabhat University consisted of six parts. They were as follows; 1) Curriculum, which served the needs, evaluation and administrative. 2) Instructors which included recruiting, setting missions, performance evaluation, and instructors development. 3) Teaching procedure, which included lesson plan preparation, syllabus preparation, schedule arrangement, instructors teaching arrangement, teaching methods and remedial program. 4) Students, which included student enrollment, cooperative developing by students and characteristics of graduates. 5) Measurement and evaluation which focused on measuring and evaluating criteria, and authentic correspondent with measurement and evaluation. 6) Supporting facilities such as buildings, library, teaching materials, stadium and nursing room.

Keywords: model, teaching, Industrial Technology, Rajabhat University.

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศซึ่งการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ในอดีตที่ผู้เรียนต้องอาศัยการศึกษาโดยการถ่ายทอดวิทยาการจากประสบการณ์ผู้สอนหรือจากการอ่านหนังสือหรือตำราของผู้เรียนการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันนี้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายแบบไร้ขีดจำกัด กระบวนการเรียนการสอนเกิดทักษะการเรียนรู้รอบด้าน สามารถบูรณาการความรู้ต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้โดยใช้สติปัญญาสามารถดำรงอยู่ภายในโลกแห่งความเป็นจริงได้อย่างปกติสุข (วิจารณ์ พานิช, 2556)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนใช้การบรรยาย ไม่ถ่ายทอดความคิดให้ผู้เรียนได้คิดเป็นและทำเป็น เน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ ขาดทักษะและไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ด้านผู้เรียนควรต้องปรับปรุงเรื่องการเมืองการมีมนุษยสัมพันธ์ ความอดทน ความอดสาหัสและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้เรียนขาดทักษะด้านการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ หลักสูตรขาดการบูรณาการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ที่สมบูรณ์ในสาขาวิชาที่เรียน ห้องสมุดไม่สามารถที่จะเป็นคลังแห่งการเรียนรู้ที่เพียงพอและไม่ทันสมัย ด้านการจัดการยังคงใช้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ขาดความคล่องตัวทำให้การประเมินการเรียนการสอนไม่สามารถทำได้เต็มที่ การมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการฝึกอาชีพยังมีไม่มากนัก ดังนั้นจึงควรเร่งปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านคุณภาพอาจารย์ เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี การวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, 2559)

การจัดการเรียนการสอนเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในยุคแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย (อริสสา สะอาดนัก, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับ (นงลักษณ์ ใจฉลาด, 2557) ที่กล่าวว่ากระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาการจัดการและการบริหารการศึกษาจำต้องปรับเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการซึ่งจะส่งผลให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ที่ผู้เรียนจะเป็นคนเก่งคนดีและมีความสุขอยู่ได้ในท่ามกลางสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาซึ่งรูปแบบการบริหารจัดการการสอนต้องตอบสนองต่อสมรรถนะกับยุคใหม่ที่เรียกว่ายุคศตวรรษที่ 21

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ รายละเอียดการดำเนินการมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างกรอบแนวคิดขั้นต้นในการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของ
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการการสอนในระดับอุดมศึกษา แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการ
การสอนในระดับอุดมศึกษา กำหนดประเด็นเพื่อสร้างกรอบการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการ
สอนในระดับอุดมศึกษาโดยการสังเคราะห์สาระจากเอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้
กรอบแนวคิดขั้นต้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์สาระแต่ละประเด็นรวมทั้งนำ
แบบสอบถามของ ธวัช เต็มฉนวน (2548) และปาริชาติ บัวเจริญ (2553) มาเป็นแนวทางในการร่าง
รูปแบบแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (ค่า IOC)

ขั้นที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัด
มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ ของคณะ
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 17 คน โดยพิจารณาเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
แบบเจาะจงโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Macmillan (เกษม บุญอ่อน.
2522 : 27 อ้างอิงมาจาก Macmillan, 1971) ที่ศึกษาพบว่าหากจำนวนผู้ให้ข้อมูลมีตั้งแต่ 17 คน
ขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะมีน้อยมาก และใช้เกณฑ์การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
ของ ภัทรพร ประสงค์สุข (2547: 45) และ วรภัทร์ ภูเจริญ (2541: 92 -97) ที่กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญ
จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะศึกษาอย่างแท้จริง หรือเป็นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ
เช่น ผู้บริหาร บุคลากรในองค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ในประเด็นที่ศึกษาให้ความ
ร่วมมือด้วยความเต็มใจ ตั้งใจและยินยอมเสียสละเวลาตลอดงานวิจัย โดยพิจารณาจากผู้มีคุณสมบัติ
1) เป็นนักวิชาการหรือผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการการสอน
2) ให้ความร่วมมือในการวิจัยด้วยความเต็มใจ รวมทั้งยินยอมสละเวลาตลอดงานวิจัย แล้วนำกรอบ
แนวคิดรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ ที่ได้จากขั้นที่ 1 มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1 สำหรับให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณารูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ ว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับให้
ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ส่วนแบบสอบถามฉบับที่ 2 แล 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด

ชนิดมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณาฉันทามติ จัดกระทำโดยการเปรียบเทียบคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคนกับคำตอบของกลุ่ม คำนวณค่าฐานนิยม มัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญ คือมีค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ไม่เกิน 1.50 และมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน ไม่เกิน 1.00 แสดงว่ารูปแบบการบริหารจัดการการสอนของ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังกล่าวได้รับฉันทามติ (ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน) เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการการสอนพิจารณาจากค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ ของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ 2 จำนวน 148 คน ดำเนินการ โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผู้วิจัยร่างขึ้นตามขั้นที่ 2 ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ พิจารณารูปแบบการบริหารจัดการการสอนของ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ พร้อมทั้งเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดย ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ การบริหารจัดการการสอนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีลักษณะเป็น แบบสอบถามปลายปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แล้วพิจารณาคัดเลือก รูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีผู้เกี่ยวข้องเห็นด้วยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ผลการศึกษา

รูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคมและ ตลาดแรงงาน หลักสูตรการเรียนการสอนระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม จัดทำเอกสารคู่มือหลักสูตร มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ติดตามและประเมินผลหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง

2. ด้านอาจารย์ ได้แก่ มีกระบวนการและวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นอาจารย์ ควรมี ทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ มีการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับ

การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ และการเพิ่มคุณวุฒิ จำนวนอาจารย์ผู้สอนกับจำนวนนักศึกษา ควรเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการกำหนดภาระงาน มีการประเมินอาจารย์โดยนักศึกษามีส่วน

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกันของแต่ละสาขาวิชา มีการจัดทำประมวลการสอน การจัดตารางสอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมของลักษณะรายวิชาที่เป็นวิชาภาคทฤษฎีและวิชาภาคปฏิบัติ มีการใช้เทคนิควิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชา จัดทำแผนการสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียน จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักศึกษาได้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการกระตุ้นและการเสริมแรงผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

4. ด้านนักศึกษา ได้แก่ มีระบบการคัดเลือกนักศึกษาที่มีเกณฑ์พื้นฐานที่สถาบันกำหนดไว้ ควรเปิดกว้างและให้โอกาสอย่างทั่วถึง มีการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมประชาธิปไตย การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตควรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและเป้าหมายหลักของสถาบัน ควรมีการติดตามผลจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีการวางแผนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมที่ชัดเจน

5. ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนควรเป็นไปตามเกณฑ์ มีการชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาได้รับทราบ ทบทวนและปรับปรุงข้อสอบที่ใช้สอบนักศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้น มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและครอบคลุม ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียน ควรมีการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ได้แก่ การจัดอาคารสถานที่สำหรับการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอ มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความทันสมัยและพอเพียงกับนักศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับฝึกปฏิบัติวิชาชีพเฉพาะทางควรมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีห้องพยาบาลจำนวนเพียงพอและมีสนามกีฬาที่เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอที่นักศึกษาสามารถใช้เล่นและเรียนได้อย่างต่อเนื่อง มีห้องสมุดให้เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา มีการพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียน การสอน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ นั้นมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัช เต็มญวน (2548) ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร และปารีชาติ บัวเจริญ (2553) ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินการ และยังสอดคล้องกับแนวคิดตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

ด้านหลักสูตร จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านหลักสูตรที่ใช้ในการบริหารจัดการการสอนว่าควรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ของสังคมและตลาดแรงงาน และควรจัดประชุมชี้แจงการใช้หลักสูตรให้แก่อาจารย์ผู้สอน มีการประเมินหลักสูตรและบริหารหลักสูตรซึ่งสอดคล้อง ปารีชาติ บัวเจริญ (2553: 138-139) ที่กล่าวว่าหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาทุกระดับ และเป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน หลักสูตรที่ดีควรตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมและความต้องการของสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ ตลอดจนการแข่งขันกับสถาบันอื่นๆ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ใหญ่ (2554: 1-4) ที่กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาควรมีการให้ความสำคัญกับหลักสูตรให้มาก ได้แก่ การกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบันและอนาคตเป็นไปตามวิสัยทัศน์ของการอุดมศึกษา ควรมีการคิดค้นนวัตกรรมหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ การเรียนการสอน กิจกรรมเชิงวิชาการ การวิจัย การวางแผน การพัฒนาหลักสูตรให้ชัดเจน และควรมีการตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาของหลักสูตร

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังต้องมีการติดตามและประเมินผลหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลหลักสูตร และจะได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนและสังคม สอดคล้องกับ ธวัช เต็มญวน (2548: 148) ที่ว่าหลักสูตรจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตรก่อนว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่เหมาะสมหรือไม่เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยที่ใดมีปัญหาหรือข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ การบริหารหลักสูตรที่จะบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพสูงสุคนั้น ผู้บริหารควรมีการตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ตามประกาศมาตรฐานหลักสูตรและสอดคล้องกับวิสัย

วงษ์ใหญ่ (2554: 1-4) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรระดับอุดมศึกษาต้องบริหารในลักษณะ คณะกรรมการเพื่อช่วยการกำกับมาตรฐานและการเรียนรู้

ด้านอาจารย์ จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านอาจารย์ว่าด้านที่สำคัญคือ การพัฒนาอาจารย์ทั้งนี้เพราะอาจารย์เป็นผู้ใกล้ชิดนักศึกษา เป็นผู้สร้างบัณฑิตให้มีทั้งความรู้ ที่ทันสมัยและการปรับตัวในสังคมดังนั้นอาจารย์ต้องรอบรู้อยู่เสมอ สอดคล้องกับ วิชัย ต้นศิริ (2539: 61-63) ที่กล่าวว่า การวางแผนพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรมี การวางแผนการพัฒนาอาจารย์เพื่อเพิ่มความรู้อยู่เสมอเพราะครูเป็นปัจจัยที่เป็นตัวแปร ที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพของคน เป็นบุคคลที่สำคัญของระบบ การศึกษาซึ่งควรได้รับการพิจารณาทุก ๆ ด้านคุณวุฒิ เช่นเดียวกับที่ อารุง จันทวานิช (2543: 85-86) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนจะมีคุณภาพได้นั้นขึ้นกับกลไกการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ ที่จัดให้แก่ นักศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน การประเมินคุณภาพ ทาง การเรียนการสอน ซึ่งคุณภาพของครูจะบ่งบอกถึงคุณภาพของผู้เรียน สถาบันอุดมศึกษาควรมีการ พัฒนาอาจารย์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการ กระตุ้นและสร้างความตื่นตัวให้กับอาจารย์ในการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอทั้งด้าน ความรู้และความก้าวหน้าในศาสตร์ของตน ตลอดจนทักษะในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจในฐานะ อาจารย์ที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เกิดคุณภาพสูงสุดกับ ผู้เรียน (เพชรราชลั ย ธิระวณัฐพงศ์; ปัญญาพัชรกร บุญพร้อม, 2558: 33)

ด้านกระบวนการเรียนการสอน จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ต้องมีการทำ แผนการสอน การจัดทำประมวลการสอน ควรมีคณะกรรมการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ร่วมกันของแต่ละสาขาวิชาที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการจัดทำแผนการสอนและการจัดทำประมวลการ สอนนั้นเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนการสอนของอาจารย์ เพื่อที่เมื่อถึงเวลาจะได้ดำเนินการ ล่วงโดยไม่มียุอุปสรรคสอดคล้องกับ เรณูมาศ มาอุ่น (2559: 169) ที่กล่าวว่า การเตรียมการสอน ควรมีเอกสารประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาอย่างพอเพียง ควรมีการจัดทำประมวลการ สอน (Course Syllabus) เพื่อช่วยให้การสอนได้มีขั้นตอนการดำเนินการ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ช่วยให้ผู้สอนไม่ลืมและไม่สอนซ้ำ และได้มีการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอน ได้มีการจัดลำดับประสบการณ์อย่างครบถ้วนและมีระเบียบ ที่จะทำให้นักศึกษา ได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ จัดเตรียมสถานที่ศึกษาดูงาน ฝึกงานให้แก่ นักศึกษา การเชิญวิทยากร พิเศษล่วงหน้า เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ตลอดจนวัสดุฝึก เครื่องจักรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน วิธีการและเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ด้านนักศึกษา จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ระบบการคัดเลือกนักศึกษาควรมีเกณฑ์พื้นฐานที่สถาบันกำหนดเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียนและเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพราะนักศึกษาเป็นบุคคลที่สำคัญต่อเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา ก็คือการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อสังคม สอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544: 81-82) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านนักศึกษา ตั้งแต่การรับนักศึกษาใหม่ การกิจของนักศึกษา การติดตามและประเมินคุณภาพบัณฑิต

นอกจากที่กล่าวแล้วยังต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ที่กำหนดของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรมีนโยบายการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา กระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมประชาธิปไตย พัฒนาพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา สอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2544: 33) ที่กล่าวว่าพัฒนานักศึกษาเป็นการแสดงความพยายามที่ทำให้ศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ใน 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านสติปัญญาโดยเน้นเรื่องการใช้ความคิด การวิเคราะห์ด้วยเหตุผล ด้านศีลธรรมโดยให้ยึดมั่นในความเชื่อและแนวทางปฏิบัติของศาสนา และด้านสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพเพียบพร้อมด้วยคุณค่า คุณภาพและคุณประโยชน์ โดยกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมประชาธิปไตย พฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา และนักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม

ด้านการวัดและประเมินผล จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ต้องมีหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลและการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพจริง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เน้นทักษะการเรียนรู้ทางด้านปฏิบัติ อาจารย์ต้องปฏิบัติให้ดูเพื่อเป็นแบบอย่างซึ่งจะทำให้ต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดเวลา เพื่อให้ นักศึกษาปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนด สอดคล้องกับ ธวัช เต็มฉนวน (2548: 159) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลควรเป็นไปตามเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติของสถาบัน ได้แก่ การวัดความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ควรชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาได้รับทราบทุกรายวิชา ควรวิเคราะห์ข้อสอบหรือมีการคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ใช้ ควรทบทวนและปรับปรุงข้อสอบที่ใช้สอนนักศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้น การวัดและประเมินผลของแต่ละวิชาควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดผลและประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้ของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นกระบวนการตรวจสอบว่านักศึกษาได้เรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้

มากนักน้อยเพียงใด และจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554: 96) และ ไพศาล หวังพานิช (2540: 11-15) ที่กล่าวว่า การวัด และประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักเกณฑ์ที่สำคัญคือ ควรวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ใช้เครื่องมือที่ดีในการวัดมีความยุติธรรม ในการวัดผลการศึกษา การแปลผลได้ถูกต้องและการใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า

ด้านปัจจัยเกื้อหนุน จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าอาคารสถานที่ ห้องสมุด อุปกรณ์การสอน สนามกีฬาและห้องพยาบาล ที่เหมาะสมและเพียงพอ มีการจัดบรรยากาศของ ห้องเรียนให้อำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาคารสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาและควรมีการจัดระเบียบ แบบแผนต่อการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด คล้องกับ ธวัช เตมียวน (2548: 161) ที่กล่าวว่าอาคาร สถานที่สำหรับการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควรมีอย่างเพียงพอ ควรจัดบรรยากาศห้องทำงาน ของอาจารย์ให้เป็นสัดส่วนและเอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สนามกีฬาที่ใช้ ในการเรียนการสอนควรมีขนาดที่เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอที่นักศึกษาสามารถใช้เล่นและเรียน ได้อย่างต่อเนื่องควรส่งเสริมให้นักศึกษาดูแลเอาใจใส่ด้านสุขภาพตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน ประกันคุณภาพการศึกษา (2543: 79-80) ที่กล่าวว่าปัจจัยเกื้อหนุนเป็นสิ่งสำคัญของ สถาบันอุดมศึกษาที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ สถาบันอุดมศึกษา ควรมีอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนหลายรูปแบบ มีอาณาบริเวณและ บรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และการใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 8) กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดปัจจัยเกื้อหนุน เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ ของนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ มีอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง มีห้องสมุด ตำรา หนังสือวารสารทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและแสวงหาความรู้ทั้งจาก ภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ธวัช เตมียวน (2548: 163) ได้กล่าวว่าโสตทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับฝึกปฏิบัติวิชาชีพเฉพาะ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความ ทันสมัยและพอเพียงกับนักศึกษา เพราะจะช่วยให้การเรียนการสอนง่ายขึ้น นักศึกษามีความเข้าใจ และสามารถเรียนรู้ได้เอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สามารถนำไปใช้ได้มีดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ การนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้จากการวิจัยนี้ เพื่อให้การนำไปใช้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพจึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรปรับเปลี่ยนให้มีความสอดคล้องบริบทของตนเอง เพื่อป้องกันความเป็นเอกลักษณ์ของคณะและมหาวิทยาลัย ให้เกิดความยืดหยุ่น ควรมีการทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

2. ควรมีมาตรการในการกำกับดูแล ติดตามและมีการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังหน่วยงาน เพื่อกระตุ้นเตือน หากหน่วยงานเพิกเฉยต่อการแก้ไข หรือ การทำเป็นหนังสือแสดงความชื่นชม เมื่อหน่วยงานแสดงให้เห็นว่ามีความพยายามในการแก้ไขข้อบกพร่อง

3. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ นี้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้าใจบทบาทหน้าที่ และภารกิจต่าง ๆ ที่ควรทำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เมื่อรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ นี้ไปใช้

2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยเมื่อนำรูปแบบการบริหารจัดการการสอนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ นี้ไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- การประกันคุณภาพการศึกษา,สำนักงาน. (2543). **มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา**
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ ฯ : คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพ
การศึกษา.
- เกษม บุญอ่อน. (2522). เดลฟาย : **เทคนิคการวิจัย**. ครุภัณฑ์, 4(5), 26-28. ตุลาคม.
- ธวัช เต็มฉนวน. (2548). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ**
ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ ใจฉลาด. (2557). **ทิศทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนยุคใหม่ใน**
ระดับอุดมศึกษา.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีที่ 8(2) กรกฎาคม-ธันวาคม.
- ปาริชาติ บัวเจริญ. (2553). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ**
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.ลำปาง : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตลำปาง.อัดสำเนา.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2559). “**การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนา**
กระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี” [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา
[http : www.edu.chula.ac.th/eduifo/ed_resch/pansak.pdf.](http://www.edu.chula.ac.th/eduifo/ed_resch/pansak.pdf) (6 ธันวาคม 2560).
- เพชรพลาย ธีระวงษ์พงศ์ ปัญญาพัชรกร บุญพร้อม. (2558). **การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ใน**
สถาบันอุดมศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีที่ 8(1) มกราคม –
มิถุนายน.
- ไพฑูรย์ สีนารถน์. (2544). **การประเมินเพื่อพัฒนางานการศึกษาทั่วไป: รายงานการวิจัย ภาควิชา**
อุดมศึกษา.กรุงเทพฯ ฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2540). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ภัครพร ประสงค์สุข. (2547). **การพัฒนาตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอนระดับ**
ช่วงชั้นที่ 1 – 3 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัย,ทบวง. (2543). **รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่องระบบการวัดและ**
ประเมินผลผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เรณูมาศ มาอุ่น. (2559). **การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ**.
วารสารเทคโนโลยีภาคใต้ ปีที่ 9 (2) กรกฎาคม – ธันวาคม.

- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่21. กรุงเทพฯ: ส. เจริญการพิมพ์.
- วิชัย ตันศิริ. (2539). โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคตแนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มติชน.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : บริษัท อาร์ แอนด์ ปริ้นท์จำกัด.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2544). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา: กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อริสสา สะอาดนัก. (2557). การประชุมวิชาการระดับชาติ.ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 1: วันที่ 29-30 พฤษภาคม 2557 ณ โรงแรมहरราชเจปี อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- อำรุง จันทวานิช. (2543). การพัฒนาคุณภาพการศึกษา: แนวทางสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- Macmillan , Thomas T. (1971) **The Delphi Technique.** Paper Presented at The Annual Meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Resrarch and Development. Ca : Monterey, May 3-5.